

domme, der nu findes ved Stamstutteriet, saavidt jeg veed circa 500 Tdr. Land, og som kunne realiseres til en Capital. Jeg troer, at man nok kan have denne Mening, uden at man derfor burde bestyldes for at være hildet af provindsielle Fordomme. Jeg har i Udvalgets Betænkning tilladt mig at hvtre et Par Ord om et Skrift, som er meddeelt Udvalget, hvori der føres et Beviis for det Uheldige og Uforstandige i at flytte Stamstutteriet til Sjælland. Jeg har nemlig, som det sees, udtalt i Betænkningen, at jeg ved at læse dette Skrift er kommen til en anden Anskuelse, og da det klinger løst nok, at man troer deri at kunne finde Grund til Støtte for det Modsatte af det, det gaer ud paa at bevise, maa det derfor være mig tilladt med et Par Ord noget nærmere at begrunde denne min Mening. Nu har den ærebe Ordspører jo benyttet omtalte Skrift som et Forsvar for, at man ikke skulde flytte Stamstutteriet til Sjælland; men jeg troer, at Skriftet har den Egenskab, at det kan benyttes som Beviser i flere Retninger, og jeg vil prøve paa at benytte det som Forsvar for, at man bør flytte Stamstutteriet. Den, som har udgivet Skriftet og er bekendt med disse Forhold, og saavidt jeg veed opholder sig paa Stamstutteriet, har, idet han har udtalt sig imod Stamstutteriets nuværende Tilstand, sagt, at det var aldeles haabløst at holde et Stamstutteri i saadanne Bygninger som disse, der ligge høit uheldigt for Sol og Vind, og i sig selv ere saa upraktiff og uheldigt indrettede, at kun Ulyndighed kan slaae sig til Ro ved at benytte saadanne Bygninger til et Stamstutteri. Det er altsaa ingen Anbefaling for, at man skulde beholde Stamstutteriet paa Frederiksborg for Bygningernes Skyld. Det er endvidere af samme Mand udtalt om Forberne der, og meget stærkt urgeret, at de have en saa uheldig og fugtig Beskaffenhed, at de hverken afgive godt eller sundt Hø og Havre. Det er navnlig der udtalt, at Avlingen af Hø og Havre paa ingen Maade fyldestgjør de Forbringer, som ere nødvendige for at opdrætte energiffe og styrige Heste, saa at det endog er nødvendigt for Stamstutteriet for Fremtiden at

kjøbe sit Hø, ligesom det allerede før har maattet kjøbe sin Havre.

Jeg mener saaledes, at naar en Mand, der var kjendt med Forholdene, hvttrer sig saaledes, er det virkelig ikke en Anbefaling for, at Stutteriet skulde blive liggende paa et saadant Sted. Der udtales endvidere — hvad der maasske kan være rigtigt, men som jeg ikke skal indlade mig paa at sige noget Bestemt om — nemlig om at have Fordeindom eller Landeri ved et Stutteri for at give Hingstene og Hopperne Arbeide, at det ikke er helligt, ja endog upassende at bruge Rideheste til Arbeide, da det skader deres Form, og at det endogsaa ikke er ønskeligt, men endog ligefrem skadeligt for Hopper, og tilraades derfor at afhænde en bethdelig Deel af Jorden for der ved at kunne bygge og indkjøbe Havre og Hø til Heste fra andre Steder. Det kan ikke være nogen Anbefaling for Stedet, naar det af Saglyndige saaledes er oplyst, at Bygningerne ere saa aldeles upassende, og at Fordeindommen ikke afgiver sund og kraftig Foder, hvortil kommer, at det af Ministeren endog er oplyst, at der er en meget stor Dødelighed blandt Tillæget. Det forekommer nu mig, at man, efter hvad der er oplyst, kan sige, at her er alle de Omstændigheder tilstede, som man ikke burde ønske ved et Stamstutteri. Saaledes stiller Sagen sig for mig. Men naar den samme Mand, ved at følge Stutteriets historiske Gang, endelig kommer til at tale om at flytte Stutteriet til Sjælland, omtaler han strax dette som en aldeles forbervelig Tanke, og en Tanke, der er en Fornægtelse af alle Grundregler for dem, der ville benytte Naturens Kræfter. Den ærebe Ordspører har derfor Ret i, at de saa Ord, han citerede af Skriftet, tale skarp imod at flytte Stutteriet, men jeg troer ogsaa, at jeg er berettiget til af det, jeg har anført, at komme til den modsatte Slutning. Der paaderaabes 200 Mars Erfaring osv., og endelig kommer Vedkommende til det Resultat, at Frederiksborg og Nordsjælland er det eneste rette Sted for et Stutteri, da Hestene i Sjælland ville blive for svære, og Beskaffenheden af Landet slet ikke passer for et Stutteri.